

פלט את הערב רב, משא"כ מן ובאר היו גם לערב רב, ולכן עושים זכר רק למה שהיה מיוחד לישראל. וטעם אחרון מביא בשם רבי ישועה זיין: שההבדל הוא מפני שענני כבוד ניתנו לישראל בלי בקשה, מה שאין כן, מן ובאר ניתנו ע"י שאלה בתלונה ובתרעומת, ולכן עושים זכר רק למה שניתן להם בטובו הגדול בלי שאלה ותרעומת. וכל זה מרומז בפסוק "בסוכות תשבו שבעת ימים", ואם תאמר למה עושים זכר רק לענני כבוד ולא למן ולבאר? "כי בסכות הושבתי" - פירוש מעצמי בלי שאלה ובקשה כטעם של רבי ישועה זיין. "את בני ישראל" - רק בני ישראל זכו לענני כבוד ולא הערב רב, וזהו כאב שנותן לבניו, ולכן עושים זכר רק לענני כבוד, כטעם של רבי יהודה חאביליו. "אני ה' אלוקיכם - שאני אדונכם וכביכול חייב לפרנסכם בלחם ובמים, מה שאין כן בענני כבוד שזה היה מתנה גמורה, ולכן עושים רק לענני כבוד, כטעם של רבי חיים כפוס.

חיד"א

א נקודל'ה

"סוכות ישר אחרי יום כיפור"

כל מצבו ומדרגתו של האדם תלויים בגישתו וביחסו כלפי העולם הזה. אדם הרואה בעולם הזה קבע ועיקר, בקלות יבוא לידי חטא. על כן, כדי להינצל מן החטא, ראשית כל על האדם לקבוע בנפשו כי העולם הזה ארעי וחולף. לכן נקבע חג הסוכות מיד לאחר יום הכיפורים, כדי להורותנו שהדרך להינצל מן החטא, שהוא עיקר של יום הכיפורים, היא על ידי עשיית העולם הזה ל"ארעי", שהוא יסודו ועיקרו של חג הסוכות..

הסבא מקלם

הושענה רבה

מה הטעם טעם שאנו קוראים ליום החתימה ע"ש 'הושענא' אלא כי כלל הימים הנוראים מתחילת אלול עד גמר החתימה יוצא 'נא' יום. והכוונה היא: הושע נא שיתקבלו תפילותינו בינא' ימים הללו וגם שייטיב לנו החתימה ביום ה'נא' הלא הוא 'הושענה רבה'.

בני יששכר

הגיליון לזכות ולבריאות אדונינו מורינו
ורבנו ר' ישכר דוב בן מרים שליט"א

"הושע נא אדון המושיע, בלתך אין להושיע"

הרה"ק מראפשיץ אמר: רבונו של עולם, כמה פעמים הבטחתי לך שאהיה טוב ואף על פי כן איני כן, וכבר בוש אני ממך, אבל מה אעשה אני צריך לפנות אליך שוב כי אין לי אחר שיושיע אותי. זהו הפירוש 'הושע נא אדון המושיע', אבל אני מתבייש כבר לבקש ממך, אך מה אעשה ש'בלתך אין להושיע', ואני צריך להניח את הבושה.

אמרי יהודה

"בסכת תשבו שבעת ימים"

שלשה סוגי כשרות מצינו בהלכה בעניין דפנות הסוכה. א. סוכה בעלת ארבע דפנות. ב. סוכה בעלת שלוש דפנות. ג. סוכה בעלת שתי דפנות כאשר הדופן השלישית היא בשיעור טפח בלבד שאף היא כשרה. שלושה סוגי סוכות אלה מרומזות באותיות של המילה: "סכה" ס - האות ס' סגורה היא מארבעת רוחותיה, וזוהי סוכה בעלת ארבע דפנות. כ - האות כ' סגורה משלושה כיוונים, וזוהי סוכה בעלת שלוש דפנות. ה - האות ה' סגורה משני צדדים כאשר ישנה רגל קטנה וזוהי סוכה בעלת שתי דפנות והדופן השלישית טפח שאף היא כשרה.

הגאון מווילנא

"למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל
בהוציא אותם מארץ מצרים אני ה' אלוקיכם."

הסוכה - היא זכר לענני הכבוד, ולכאורה מדוע התורה קבעה זכר דווקא לענני הכבוד שהיו בעת יציאתם ממצרים, ולא קבעה זכר לניסים אחרים שהיו במדבר כמו ירידת המן או הבאר שעל אלה לא נקבע שום מעשה זיכרון לניסים מופלאים אלו? החיד"א מביא שלוש תשובות, האחד בשם רבי חיים כפוסו והוא שההבדל בין ענני הכבוד לבאר ולמן הוא, שמן ובאר הם צורך קיומי, וכיכול הקב"ה חייב לכלכלם, אבל ענני הכבוד זה תוספת שמירה, כי הולכי מדבריות הולכים גם בשמש ובקור, ולכן עושים זכר רק לענני הכבוד כי זה מראה על חיבה יתירה. טעם נוסף הביא בשם רבי יהודה חאביליו: והוא על פי המובא בזוהר שענני הכבוד היו רק לישראל ולא לערב רב, כי הענן

בחודש השביעי" - בחודש השביעי רומז לתשרי שהוא השביעי מניסן, שבחודש זה 'ותנח התיבה' - כל התפילות מכל השנה יעלו לרצון עם התפילות שאנו מתפללים בחודש הזה. וזהו גם כן הרמז "ביום השמיני עצרת תהיה לכם" - לרמז על כל התפילות הנעצרים בכל ימות השנה ולא עלו למעלה גם המה יעלו עתה לרחמים ולרצון למעלה, ואז ממילא תהיה לכם שפע ברכה ורחמים.

תפארת שלמה

אזיס ווארט - וזאת הברכה

"וזאת הברכה אשר בוך משה"

אמר אחד הדרשנים- טמון בסדר ארבע הפרשיות האחרונות בתורה יסוד נפלא בדרך רמז - בספר דברים יש את פרשת "ניצבים" ואחר כך באה פרשת "וילך", ולאחריה "האזינו" ולבסוף "וזאת הברכה". "ניצבים וילך" - לרמז לנו כך: אם יש שני אנשים בויכוח או מריבה, וכל אחד עומד על שלו, עקשן בדעתו ולא מקשיב לשני אז בסוף מתקיים בהם "וילך" - כל אחד הולך לדרכו ויצא רק הפסד מהדו שיח הזה. "האזינו, וזאת הברכה" - אולם אם יש הקשבה ביניהם, וכל אחד שם לב לשני ומאזין לו, אז עליהם נאמר "וזאת הברכה", הברכה היא כשיש שלום בין אנשים, שמקשיבים אחד לשני ויש שלום ביניהם זאת הברכה

אחד הדרשנים

"ולא ידע איש את קבורתו"

כומר אחד שאל את הגה"ק רבי יהונתן אייבשיץ זיע"א, מניין שכל מה שכתוב בתורה הוא אמת ואין בה גוזמאות? כגון מה שכתוב שמשה רבינו לא אכל ארבעים יום וארבעים לילה. השיב לו רבי יהונתן, ראה, התורה אומרת שלא ידע איש את קבורתו של משה רבינו, ואם כן מה היה הקושי לומר שמשה רבינו לא מת ועלה חי השמימה? אלא מכאן שכל מה שאומרת התורה אמת לאמיתה.

ר' יהונתן אייבשיץ

"ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו ה' פנים וגו'"

מהו "ולא קם", היה לו לכתוב 'ולא יקום' נביא בישראל כמשה? אלא, אחת ממעלות משה רבינו על כל שאר הנביאים הייתה, שכל הנביאים נפלו בהגלות אליהם הקב"ה, ואילו משה היה עומד שעה שה' דיבר עמו פנים בפנים. זהו שאמר הכתוב "ולא קם עוד נביא בישראל", כלומר, שלא יהיה עוד כמשה רבינו אשר ידעו ה' פנים בפנים, והוא "קם" ולא נפל, כי הם כן נפלו על פניהם.

רבי שמשון מאוסטרופלי

אומר רש"י 'ראשון לחשבון עוונות', ונשאלת השאלה מדוע ט"ו בתשרי - חג הסוכות הוא ראשון לחשבון עוונות? האם אי אפשר לעשות עבירות ב-4 הימים שבין יוה"כ לסוכות אלא שביוה"כ אנו עושים תשובה מיראה וזדונות נהפכים בו לשגגות. סוכות אנו עושים תשובה מאהבה - ושגגות נהפכים לזכויות, לכן זהו יום ראשון לחשבון עוונות כיון שהעבירות הפכו לזכויות וצריך להתחיל לספור אותן כדי לקבל שכר, וראיתי עוד תירוץ על זה: שהשאלה הראשונה שעליה נשאל האדם בבית דין של מעלה הוא "נשאת ונתת באמונה?" דהיינו האם עבר על איסור גזל, והגמרא במסכת סוכה דורשת מן הפסוק "ולקחתם לכם" - לכם ולא מן הגזול. וזה כוונת המדרש ולקחתם לכם ביום הראשון - ראשון לחשבון עוונות שזה השאלה הראשונה בחשבון העוונות האם היה "לכם" או לא.

אמרי יצחק

שמחת תורה

בכל המקומות בשמחת תורה נהוג לקנות את ה'חתן תורה' לרב של המקום, שנה אחת היה גביר שהחליט לקנות את זה לעצמו וברוב חוצפתו עוד ביקש מהרב שידבר בקידוש שעושה לאחר התפילה, דיבר הרב בקידוש וכך אמר: כתוב אצל אברהם אבינו "הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה אתי" וכתוב שראה את השתקפותה במים, ולכאורה הרי "אסור לאדם לקדש אשה טרם שיראנה" (שמא תתגנה עליו) ואיך יכל אברהם אבינו להתחתן איתה בלי לראותה? אלא מה - אברהם אבינו לא התכוון בכלל לראות אותה אף פעם ולכן היא לא תתגנה עליו וכמו כן כאן - סיים הרב החתן שלנו אף פעם לא יראה את הכלה...

מפי השמועה

אמר פעם האדמו"ר מקאצק: "שמחת תורה" אינה על העבר. שכן, מיהו זה אשר ירהיב עוז בנפשו לומר שלמד את התורה, ועל כן הוא שמח ורוקד. אלא "שמחת תורה" היא קבלה לעתיד. ושמחת האדם באה מתוך תקווה ואמונה שיזכה ה' ללמוד את התורה ולקנות את קנייניה.

האדמו"ר מקאצק

"ביום השמיני עצרת תהיה לכם"

בעל ה'תפארת שלמה' הסביר את הפסוק "ביום השמיני עצרת תהיה לכם" על פי הזוה"ק, על הפסוק "ותנח התיבה